

GERGELY ÁGNES

Egy határszéli temetőre

*Ki alszik itt? Ki alszik itt?
Kiből törekszik ennyi múlt?
Repedt a kő és névtelen
és rózsaszín és elvadult.*

*Fenn várrom, fennsík, borvidék.
A kocsmá zeng, a kocsmá zeng.
Rugózik a táj mértana,
és elveti a névtelent.*

*Évforduló ha érkezik
és koszorú és gyászbeszéd,
eljön a nép, eljön a nép,
s éjjel a követ hordja szét.*

*Fehér falú imák alatt
cöfös pogány maradt a bit.
Nincs lélek, hogyba nincs neve.
Ki alszik itt? Ki alszik itt?*

*Férfi lehetett, szépnevű?
„Mutter”-t mondott, „idesanyá”-t?
Mint a jégesőt élte át
a temető gyalázatát?*

*S túlélte-e? túlélte-e?
Ha egyszer névtelen kibullt,
mit ér népének végzete?
Mit ér a történelmi múlt?!*